

30.10.68, יום ד' ג' חשוון תשכ"ט

עליתי הבוקר מת"א לשדה בוקר. ביום א' 27.10.68 ירחיזי לח"א ולפנות ערב נסענו

לנצר טירני, קבוץ מורכב מנוער שניצול מהשואה שהגיע לארץ לפני כעשרים שנה ומחברי

גבעת ברנר שנחטלבו מהקבוץ המאוחד שלא החיר סניפי מפאי בקבוץ. הדליקו משואות, לבסוף דיברתי.

היום ביקרו אצלי מי שהיה סגן נשיא ארגנטינה ד"ר קרלוס פרטה, איש נבון מאוד,

ומי שהיה סנטור ד"ר רודולפו פרנסה, שכמעט לא נחת אח פיו, שאלחיו מדוע ארצות אמריקה

הלטיניות לא מתאחדות, כי שפתם ודתם משותפת לכולן (בברזיל מדברים פורטוגזית), ענה

שיט כבר תכנית על שוק משותף. בסוף הטאה יהיו לדבריו 900 מיליון חושבים באמריקה

הלטינית. אמרתי לו איחוד אמריקה הלטינית ואיחוד אירופה עלולים להכטיח שלום בעולם

כי יקרבו את אמריקה ואסיה, ויטלקו סכנת סין. הוא השאיר תכנית לאיחוד אמריקה הלטינית

וביקש מטני לעמוד אתו בקשרי מכתבים. הם לא יוזעים אנגלית וחרבם מספרדית לעברית בחור

מאמריקה לטינית. המחורגמן - שמו נסים יצחק - בסדר. המסעות הנדפס שלהם (מ-23 באוקטובר

עד 31 באוקטובר - לא נזכר שדה בוקר).

אחריהם בא מראין גרמני - שכחתי שמו.

1.11.68, יום ו'

טשבע בבוקר יורד גשם. בקול ישראל שמעתי הבוקר על פעולת החגמול שעשו בחורנו

למצרים מעבר לחעלה - הריסת גשרים ועוד. כנראה עשו זאת מהאוויר. מי יזק זאת?

3.11.68, יום א'

ביקרו אחי הבוקר שבעה חברי "שמאל" מצרפת ובלגיה (רובם יהודים) - על סיכויי

השלום.